

§ 5. 1. Okres odbywania przeszkolenia wojskowego w jednostkach wojskowych wlicza się do okresu pracy przewidzianego w ustawie o zatrudnianiu absolwentów szkół wyższych.

2. Terminy, które stosownie do przepisów o zatrudnianiu absolwentów szkół wyższych liczy się od zakończenia studiów, w stosunku do osób powołanych do odbycia przeszkolenia wojskowego liczy się od dnia zwolnienia z odbywania przeszkolenia wojskowego.

§ 6. 1. Absolwenci otrzymują przy zwolnieniu z przeszkolenia wojskowego odprawę pieniężną w wysokości jednomiesięcznego uposażenia zasadniczego żołnierza zawodowego w odpowiednim stopniu wojskowym i według stanowiska typowego dla tego stopnia.

2. Jeżeli absolwent po ukończeniu przeszkolenia wojskowego posiada stopień kaprała lub niższy, dla obliczenia odprawy przyjmuje się stopień starszego kaprała.

§ 7. 1. Absolwentom, którzy ukończą przeszkolenie wojskowe w szkołach oficerów rezerwy i zajmą pierwsze, drugie i trzecie miejsce (przodownicy wyszkolenia) oraz wyróżnią się w czasie praktyki w jednostkach wojskowych, przysługuje prawo do otrzymania mieszkania na zasadach określonych w § 5 uchwały nr 218 Rady Ministrów z dnia 31 sierpnia 1973 r. w sprawie studenckich książeczek mieszkaniowych (Monitor Polski Nr 41, poz. 244).

2. Pozostałym absolwentom okres przeszkolenia wojskowego zalicza się na poczet okresu oczekiwania na mieszkanie w spółdzielni budownictwa mieszkaniowego, jeżeli w okresie 5 lat uzyskają członkostwo w spółdzielni.

3. Jeżeli osoby, o których mowa w ust. 2, posiadają studenckie książeczki mieszkaniowe i spełniają warunki określone uchwałą nr 218 Rady Ministrów z dnia 31 sierpnia 1973 r., okres przeszkolenia wojskowego dolicza się do uzyskanego na podstawie tej uchwały okresu stażu oczekiwania na mieszkanie.

§ 8. 1. Organy wojskowe wydają absolwentom opinię w celu przedstawienia w zakładzie pracy. Zakład pracy jest obowiązany uwzględnić tę opinię przy powierzeniu pracownikowi określonego stanowiska.

2. Absolwentom, którzy podczas szkolenia w szkołach oficerów rezerwy uzyskali wyniki co najmniej dobre, a za okres praktyki uzyskali nienaganną opinię służbową, właściwy organ wojskowy wystawia dla zakładu pracy opinię ze specjalną rekomendacją.

3. Rekomendacja, o której mowa w ust. 2, uwidoczniła jest w tytule opinii wystawionej dla zakładu pracy przez nadanie następującego brzmienia: „Opinia służbowa ze specjalną rekomendacją”.

4. Rekomendacja, o której mowa w ust. 2, stanowi dla zakładu pracy podstawę do:

- 1) awansowania w pierwszej kolejności osób zatrudnionych na samodzielnych stanowiskach pracy na wyższe stanowiska służbowe w miarę wykazywania się konkretnymi osiągnięciami zawodowymi,
- 2) wcześniejszego zatrudnienia na stanowisku kierowniczym, a także zaliczenia do rezerwy kadrowej — w razie stwierdzenia w rekomendacji wybitnych uzdolnień organizatorskich oraz potwierdzenia tych uzdolnień w toku pracy zawodowej.

§ 9. Przepisy § 2—8 stosuje się odpowiednio do absolwentów zwolnionych ze względu na stan zdrowia z przeszkolenia wojskowego przed odbyciem go w pełnym wymiarze.

§ 10. Osobom, które odbyły przeszkolenie wojskowe, a nie spełniają warunków określonych w § 1, przysługują uprawnienia przewidziane dla żołnierzy zwolnionych z zasadniczej służby wojskowej. Przepis § 8 ust. 1 stosuje się odpowiednio.

§ 11. Tracą moc § 4—6 uchwały nr 240 Rady Ministrów z dnia 8 września 1972 r. w sprawie szkolenia w jednostkach wojskowych osób podlegających wojskowemu szkoleniu studentów oraz w sprawie szkolenia obronnego studentów (Monitor Polski Nr 45, poz. 239).

§ 12. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 31 maja 1974 r.

Prezes Rady Ministrów: *P. Jaroszewicz*

## 129

### UCHWAŁA Nr 140 RADY MINISTRÓW

z dnia 31 maja 1974 r.

#### w sprawie zasad planowania, finansowania i realizacji inwestycji socjalnych.

Na podstawie art. 7 ust. 4 i art. 14 ustawy z dnia 25 listopada 1970 r. — Prawo budżetowe (Dz. U. Nr 29, poz. 244) i art. 58 § 2 ustawy z dnia 17 lutego 1961 r. o spółdzielniach i ich związkach (Dz. U. Nr 12, poz. 61) Rada Ministrów w porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Inwestycją socjalną w rozumieniu niniejszej uchwały jest budownictwo obiektów i zakupy zapewniające warunki do prowadzenia działalności socjalnej jednostek państwowych oraz organizacji spółdzielczych i spo-

łecznych objętych przepisami w sprawie zakładowego funduszu socjalnego i zakładowej działalności socjalnej.

2. Działalność socjalną określają art. 12 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o zasadach tworzenia i podziału zakładowego funduszu nagród oraz zakładowych funduszy socjalnego i mieszkaniowego (Dz. U. Nr 27, poz. 150) oraz przepisy szczególne.

3. Minister Pracy, Płac i Spraw Socjalnych określi w porozumieniu z Przewodniczącym Komisji Planowania przy Radzie Ministrów, z ministrami koordynującymi odpowied-

nie rodzaje usług socjalnych i z Centralną Radą Związków Zawodowych wykaz urządzeń socjalnych objętych niniejszą uchwałą.

§ 2. 1. Do inwestycji grupy A zalicza się inwestycje socjalne, polegające na budowie, rozbudowie lub generalnej modernizacji obiektów socjalnych, łącznie z urządzeniami towarzyszącymi i wyposażeniem, przewidzianymi w założeniach techniczno-ekonomicznych inwestycji socjalnych.

2. Do inwestycji grupy B zalicza się inwestycje socjalne polegające na zakupach lub robotach adaptacyjno-modernizacyjnych i rozbudowie istniejących obiektów, a w razie zgromadzenia pełnych środków również na budowie obiektów nowych, wykonywanych przede wszystkim systemem gospodarczym. Inwestycje te mogą być organizowane jako inwestycje międzyzakładowe.

3. W razie budowy nowych zakładów towarzyszące inwestycje socjalne, objęte założeniami techniczno-ekonomicznymi przedsięwzięcia inwestycyjnego, są planowane, finansowane i realizowane według zasad obowiązujących dla inwestycji podstawowych. W uzasadnionych wypadkach, przy zasadniczej rozbudowie lub generalnej modernizacji zakładów zaliczonych do inwestycji szczególnie ważnych, organ zatwierdzający założenia techniczno-ekonomiczne może nimi objąć również niezbędne towarzyszące inwestycje socjalne. Decyzję podejmuje właściwy minister.

4. Inwestycje socjalne, o których mowa w ust. 3, powinny być wyodrębniane w zadania inwestycyjne.

5. Zakres towarzyszących inwestycji socjalnych powinien być przed zatwierdzeniem założeń techniczno-ekonomicznych przedsięwzięcia uzgodniony z jednostką organizacyjną wyznaczoną do koordynacji inwestycji socjalnych.

6. Inwestycje socjalne mogą być realizowane przez związki zawodowe ze środków własnych.

§ 3. 1. Minister Pracy, Płac i Spraw Socjalnych połączając od planu na 1975 r. opracowuje w porozumieniu z ministrami koordynującymi odpowiednie rodzaje usług socjalnych — projekt ogólnokrajowego planu inwestycji socjalnych grupy A, z określeniem rozmiarów nakładów i ich przeznaczenia — według zasad i w trybie ogólnie obowiązującym dla prac nad projektem narodowego planu społeczno-gospodarczego. Projekt ten Minister Pracy, Płac i Spraw Socjalnych przedstawia w porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych Przewodniczącemu Komisji Planowania przy Radzie Ministrów.

2. Projekt planu:

- 1) inwestycji socjalnych grupy A jednostek państwowych i organizacji społecznych opracowuje Minister Pracy, Płac i Spraw Socjalnych w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami, wojewodami i prezydentami miast wyłączonych z województw,
- 2) inwestycji podlegających finansowaniu z Centralnego Funduszu Inwestycji Socjalnych organizacji spółdzielczych opracowuje Naczelna Rada Spółdzielczych w porozumieniu z Ministrem Pracy, Płac i Spraw Socjalnych.

3. Ministrowie, wojewodowie, prezydenci miast wyłączonych z województw oraz Naczelna Rada Spółdzielcza powinni współdziałać przy opracowywaniu planów inwestycji socjalnych z właściwymi instancjami związkowymi.

4. Zatwierdzony w ramach narodowego planu społeczno-gospodarczego ogólnokrajowy plan inwestycji socjalnych stanowi podstawę do rozdysponowania nakładów inwestycyjnych określonych w planie oraz przekazania środków z rachunków Centralnego Funduszu Inwestycji Socjalnych na finansowanie tych nakładów.

§ 4. 1. Tworzy się Centralne Fundusze Inwestycji Socjalnych, zwane dalej „Funduszami”:

- 1) jednostek państwowych,
- 2) organizacji spółdzielczych,
- 3) organizacji społecznych i ich jednostek gospodarczych.

2. Fundusz jednostek państwowych tworzy się z:

- 1) odpisów amortyzacyjnych od środków trwałych służących zakładowej działalności socjalnej, obciążających koszty działalności podstawowej jednostek, które są zobowiązane do dokonywania odpisów amortyzacyjnych,
- 2) równowartości odpisów amortyzacyjnych od wartości środków trwałych, służących zakładowej działalności socjalnej w jednostkach i zakładach budżetowych, przekazywanej centralnie z budżetu Państwa,
- 3) dotacji z budżetu Państwa,
- 4) dotacji organizacji społecznych i zawodowych,
- 5) dotacji ze środków i funduszy celowych, które na podstawie odrębnych przepisów mogą być przeznaczane na inwestycje,
- 6) innych środków, o których mowa w § 5 ust. 3.

3. Fundusz organizacji spółdzielczych oraz Fundusz organizacji społecznych i ich jednostek gospodarczych, zwanych dalej „organizacjami społecznymi”, tworzy się ze środków wymienionych w ust. 2 pkt 1, 4, 5 i 6.

4. Funduszami dysponują:

- 1) Minister Pracy, Płac i Spraw Socjalnych działający w porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych — Funduszem jednostek państwowych,
- 2) Naczelna Rada Spółdzielcza za zgodą Ministra Pracy, Płac i Spraw Socjalnych, działająca w porozumieniu z właściwymi zarządami głównymi związków zawodowych — Funduszem organizacji spółdzielczych,
- 3) Minister Pracy, Płac i Spraw Socjalnych w porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych, na podstawie wniosków tych organizacji społecznych, które odprowadzają równowartość odpisów amortyzacyjnych od środków trwałych służących zakładowej działalności socjalnej na rachunek Funduszu — Funduszem organizacji społecznych.

5. Środki Funduszy są gromadzone na rachunkach scentralizowanych w Narodowym Banku Polskim.

§ 5. 1. Inwestycje socjalne grupy A (§ 2 ust. 1) są finansowane ze środków Funduszy.

2. Inwestycje socjalne grupy B (§ 2 ust. 2) są finansowane:

- 1) z przeznaczonych na inwestycje środków zakładowego funduszu socjalnego,
- 2) z dochodów ze sprzedaży i likwidacji środków trwałych służących zakładowej działalności socjalnej, pomniejszonych o koszt likwidacji i sprzedaży,

- 3) z przeznaczonych na inwestycje socjalne środków z oszczędności, o których mowa w § 1 i 2 uchwały nr 38 Rady Ministrów z dnia 24 lutego 1973 r. w sprawie wzmocnienia dyscypliny inwestycyjnej oraz stosowania środków ekonomicznych i finansowych usprawniających proces inwestowania w jednostkach państwowych (Monitor Polski Nr 11, poz. 63),
- 4) z pozostałości środków na koniec 1973 r. zgromadzonych na finansowanie inwestycji socjalnych — po zapewnieniu środków na całkowite zakończenie inwestycji kontynuowanych,
- 5) z uzupełniających dotacji udzielonych ze środków Funduszy,
- 6) z dotacji organizacji społecznych i zawodowych,
- 7) z innych środków i funduszy, które na podstawie odrębnych przepisów mogą być przeznaczane na inwestycje grupy B.

3. Środki wymienione w ust. 2 mogą być przeznaczane na inwestycje socjalne grupy A na podstawie porozumienia z właściwym dysponentem Funduszu. W tym wypadku środki te są przekazywane na właściwy rachunek Funduszu. W porozumieniu określa się zakres usług socjalnych świadczonych w zamian za przekazane środki.

4. Plan wykorzystania środków inwestycyjnych, o których mowa w ust. 2, ustala konferencja samorządu robotniczego, a w zakładach, w których nie działa taka konferencja, decyzje w tym zakresie podejmuje rada zakładowa wspólnie z kierownikiem zakładu pracy.

5. Inwestycje Funduszu Wczasów Pracowniczych CRZZ związane z wczasami pracowniczymi są finansowane ze środków własnych FWP oraz z dotacji ze środków Funduszy.

§ 6. 1. Jeżeli środki trwałe zakładowej działalności socjalnej zostały uzyskane w wyniku realizacji przedsięwzięcia inwestycyjnego, obejmującego inwestycje podstawowe i sfinansowanego z kredytu inwestycyjnego, odpisy amortyzacyjne od tych środków trwałych przeznacza się na spłatę kredytu, a po jego spłacie — na rachunek Funduszu.

2. Jednostki organizacyjne amortyzujące środki trwałe według innych zasad niż określone uchwałą nr 95 Rady Ministrów z dnia 27 kwietnia 1973 r. w sprawie amortyzacji środków trwałych (Monitor Polski Nr 25, poz. 151) dokonują odpisów amortyzacyjnych od środków trwałych służących zakładowej działalności socjalnej według stawki na odtworzenie, a koszty remontów tych środków trwałych finansują na ogólnych zasadach ze środków zakładowych funduszy socjalnych.

§ 7. 1. W celu przyjęcia przez bank do finansowania inwestycji socjalnych grupy A inwestor jest obowiązany złożyć w banku:

- 1) potwierdzenie właściwego dysponenta Funduszu o przyznaniu środków z Funduszu oraz — począwszy od 1975 r. — potwierdzenie o objęciu inwestycji planem, o którym mowa w § 3 ust. 4,
- 2) plan rzeczowo-finansowy zadania inwestycyjnego,
- 3) zbiorcze zestawienie kosztów przedsięwzięcia inwestycyjnego oraz zestawienie kosztów rozpoczynanego zadania inwestycyjnego,
- 4) oświadczenie o zapewnieniu wykonawstwa robót budowlano-montażowych.

2. W razie stwierdzenia nieprzygotowania inwestycji socjalnej grupy A do realizacji bank nie podejmuje finan-

sowania inwestycji oraz zawiadamia o tym inwestora i właściwego dysponenta Funduszu.

3. Bank dokonuje wypłat:

- 1) na inwestycje socjalne grupy A — do wysokości środków przekazanych na rachunek inwestora z rachunku właściwego Funduszu lub posiadanych środków własnych (§ 2 ust. 6 i § 5 ust. 5),
- 2) na inwestycje socjalne grupy B — do wysokości środków zakumulowanych na ten cel, a pochodzących ze źródeł, o których mowa w § 5 ust. 2.

4. Dokonanie przez inwestora nakładów inwestycyjnych ponad rozmiary środków finansowych, będących w jego dyspozycji na ten cel, stanowi naruszenie dyscypliny inwestycyjnej.

§ 8. 1. Koszty dokumentacji przyszłych inwestycji socjalnych są finansowane ze środków przeznaczonych na te inwestycje. Na opłacenie kosztów dokumentacji przyszłych inwestycji finansowanych z Funduszy przydzela się środki w trybie ustalonym przez Ministra Pracy, Płac i Spraw Socjalnych.

2. Przepis ust. 1 stosuje się również do innych kosztów związanych z przygotowaniem inwestycji do realizacji, w szczególności kosztów nabycia terenu pod przyszłą budowę oraz kosztów badań geodezyjno-kartograficznych i ekspertyz związanych z opracowaniem dokumentacji.

3. Koszty dokumentacji nie wykorzystanej w ciągu 2 lat od jej opracowania spisuje się z ewidencji w sposób określony w przepisach o klasyfikacji kosztów inwestycji oraz rozliczaniu strat i zysków inwestycyjnych. W uzasadnionych wypadkach okres ten może być przedłużony do lat 4. Decyzję w tej sprawie podejmuje jednostka, która zleciła opracowanie dokumentacji, z tym że w odniesieniu do dokumentacji sfinansowanej ze środków Funduszy — w porozumieniu z dysponentem właściwego Funduszu.

§ 9. 1. Założenia techniczno-ekonomiczne przyszłych inwestycji socjalnych finansowanych ze środków Funduszy oraz dokonywane w toku realizacji zmiany tych założeń zatwierdza się na zasadach określonych w ogólnie obowiązujących przepisach, w porozumieniu z dysponentem właściwego Funduszu.

2. W razie zatwierdzenia zwiększenia wartości kosztorysowej inwestycji, o których mowa w ust. 1, dysponent Funduszu przekazuje na sfinansowanie tych inwestycji dodatkowe środki z rachunku Funduszu.

3. Jeżeli koszty wykonanej inwestycji finansowanej ze środków Funduszy są niższe od zatwierdzonych, nie wykorzystane środki podlegają zwrotowi na rachunek właściwego Funduszu.

§ 10. 1. Inwestycje socjalne polegające na budownictwie, rozpoczęte przed dniem 1 stycznia 1974 r., są realizowane i finansowane w dotychczasowym trybie aż do ich zakończenia z następujących źródeł:

- 1) inwestycje jednostek państwowych:
  - a) inwestycje socjalne przedsiębiorstw — z pozostałości na koniec 1973 r. środków zgromadzonych na realizację inwestycji zakładowej działalności socjalnej,
  - b) inwestycje socjalne jednostek badawczych objętych przepisami uchwały nr 289 Rady Ministrów z dnia 21 grudnia 1973 r. w sprawie zasad finansowania prac badawczych i wdrożeniowych oraz gospodarki finansowej jednostek badawczych i szkół wyższych (Monitor Polski z 1974 r. Nr 2, poz. 9) — ze środków określonych pod lit. a),

- c) inwestycje socjalne realizowane w ramach inwestycji branżowych — ze środków funduszu inwestycyjnego zjednoczenia (terenowego funduszu inwestycyjnego),
  - d) inwestycje socjalne jednostek i zakładów budżetowych — z ustalonych na 1974 r. środków budżetowych (funduszu inwestycyjnego jednostek budżetowych) oraz ze środków specjalnych, które na podstawie odrębnych przepisów mogą być przeznaczone na inwestycje socjalne,
  - e) inwestycje socjalne objęte założeniami techniczno-ekonomicznymi przedsięwzięcia inwestycyjnego — według zasad obowiązujących dla inwestycji podstawowej,
- 2) inwestycje socjalne organizacji spółdzielczych — z pozostałości na koniec 1973 r. środków zgromadzonych na realizację inwestycji socjalnych i kulturalnych,
  - 3) inwestycje socjalne organizacji społecznych — ze środków własnych tych organizacji.

2. Dla organizacji gospodarczych, w których fundusz inwestycyjnych zjednoczenia jest likwidowany w związku z wprowadzeniem kompleksowych zasad systemu ekonomiczno-finansowego, a organizacje te realizują kontynuowane inwestycje socjalne finansowane dotychczas z tego funduszu, Minister Finansów może na wniosek właściwych ministrów udzielić dotacji ze scentralizowanego rachunku rozliczeń jednostek inicjujących — na dokończenie tych inwestycji. Wnioski o udzielenie dotacji, zaopiniowane przez bank finansujący inwestycje i Ministra Pracy, Płac i Spraw Socjalnych, właściwi ministrowie przedstawiają Ministrowi Finansów.

3. Jeżeli środki będące w dyspozycji przedsiębiorstw, jednostek badawczych i organizacji społecznych nie wystarczają na finansowanie kontynuowanych inwestycji, a wstrzymanie ich realizacji może spowodować straty gospodarcze, na uzupełnienie tych środków może być zaciągnięty kredyt bankowy, który podlega spłacie ze środków właściwego Funduszu. Zezwolenia na zaciągnięcie kredytu udzielają właściwi ministrowie, wojewodowie i prezydenci miast wyłączonych z województw w granicach limitu wyznaczonego przez Ministra Pracy, Płac i Spraw Socjalnych. Bank udziela kredytu na finansowanie inwestycji kontynuowanej po stwierdzeniu zasadności wniosku oraz prowadzi kontrolę wykorzystania środków.

4. Przepisy ust. 3 stosuje się odpowiednio do kontynuowanych inwestycji socjalnych organizacji spółdzielczych, z tym że zezwolenia na zaciągnięcie kredytu z właściwego Funduszu są udzielane przez Naczelną Radę Spółdzielczą za zgodą Ministra Pracy, Płac i Spraw Socjalnych.

5. Przepisy ust. 1—4 stosuje się odpowiednio do finansowania rozpoczętych przed dniem 1 stycznia 1974 r.

opracowań dokumentacji przyszłych inwestycji socjalnych oraz do innych kosztów związanych z przygotowaniem tych inwestycji. Kontynuowanie w 1974 r. opracowywania dokumentacji dla przyszłych inwestycji socjalnych, które podlegają finansowaniu ze środków Funduszu, oraz innych wydatków związanych z przygotowaniem tych inwestycji wymaga uprzedniego uzgodnienia z dysponentem właściwego Funduszu.

§ 11. Planowane do rozpoczęcia w 1974 r. inwestycje socjalne określone w § 2 ust. 1 mogą być w wyjątkowych wypadkach dopuszczone do realizacji za zgodą Ministra Pracy, Płac i Spraw Socjalnych wyrażoną na wniosek:

- 1) zainteresowanego ministra, wojewody i prezydenta miasta wyłączonego z województwa — w odniesieniu do jednostek państwowych i organizacji społecznych,
- 2) Naczelnicy Rady Spółdzielczej — w odniesieniu do organizacji spółdzielczych.

§ 12. Przepisy uchwały nie dotyczą inwestycji realizowanych ze środków funduszy rehabilitacji inwalidów i specjalnego, tworzonych w Związku Spółdzielni Inwalidów w trybie uchwały nr 281 Rady Ministrów z dnia 13 grudnia 1973 r. w sprawie zapewnienia warunków dalszego rozwoju spółdzielczości inwalidów (Monitor Polski Nr 56, poz. 314). Odpisy amortyzacyjne od obiektów uzyskanych w wyniku tych inwestycji oraz od obiektów służących celom rehabilitacyjno-wczasowym w Związku Spółdzielni Inwalidów nie podlegają odprowadzeniu na rachunek Funduszu.

§ 13. Właściwi ministrowie dostosują przepisy dotyczące inwestycji socjalnych, zawarte w statutach jednostek i organizacji gospodarczych wprowadzających kompleksowy system ekonomiczno-finansowy, do zasad ustalonych w niniejszej uchwale.

§ 14. Ilekroć w uchwale jest mowa o ministrach, należy przez to rozumieć również kierowników urzędów centralnych.

§ 15. 1. W uchwale nr 74 Rady Ministrów z dnia 10 marca 1972 r. w sprawie zasad finansowania inwestycji i remontów w jednostkach państwowych (Monitor Polski Nr 23, poz. 132 i Nr 57, poz. 305):

- 1) uchyla się § 20 ust. 1, 2 i 4 oraz § 36 ust. 2,
- 2) w § 5 ust. 2 pkt 4 skreśla się wyrazy „i socjalnych”.

2. W uchwale nr 158 Rady Ministrów z dnia 12 czerwca 1972 r. w sprawie zasad finansowania inwestycji i remontów w organizacjach spółdzielczych (Monitor Polski z 1972 r. Nr 33, poz. 180 i z 1973 r. Nr 25, poz. 154):

- 1) uchyla się § 18 ust. 1—5,
- 2) w § 19 ust. 2 skreśla się wyrazy „inwestycji socjalnych i kulturalnych oraz”.

§ 16. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: P. Jaroszewicz

## 130

### ZARZĄDZENIE Nr 50 PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 28 maja 1974 r.

w sprawie zmiany i ustalenia nazw niektórych miejscowości i obiektów fizjograficznych.

Na podstawie art. 2 przepisów z dnia 24 października 1934 r. o ustalaniu nazw miejscowości i obiektów fizjograficznych oraz numeracji nieruchomości (Dz. U. z 1934 r.

Nr 94, poz. 850 i z 1948 r. Nr 36, poz. 251) zarządza się, co następuje: